

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0189 van 12 september 2012
in de zaak 1112/0466/SA/3/0423

In zake: mevrouw [REDACTED], wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Robby RICOUR
kantoor houdende te 9400 Ninove, Fonteinstraat 40

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

*Tussenkomen
partij:*

de bvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Carina VAN CAUTER
kantoor houdende te 9552 Herzele, Pastorijstraat 30
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 23 februari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 22 december 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove van 16 augustus 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een meergezinswoning met voorafgaande afbraak.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkommende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 30 mei 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Robby RICOUR die verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij, de tussenkommende partij in de persoon van de heer [REDACTED] en haar advocaat Jürgen DE STAERCKE die loco advocaat Carina VAN CAUTER verschijnt, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De bvba [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 30 maart 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 11 april 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 21 april 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkommende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de bouw van een meergezinswoning met voorafgaande afbraak”*. Het betreft de bouw van een meergezinswoning met 11 appartementen, een commerciële ruimte op het gelijkvloers en ondergrondse parkeergarages.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Het straatbeeld van de [REDACTED] is opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 mei 2011 tot en met 21 juni 2011, worden twee bezwaarschriften ingediend, onder meer door de huidige verzoekende partij.

Infrabel brengt op 23 mei 2011 een gunstig advies uit.

De NMBS Holding brengt op 25 mei 2011 een gunstig advies uit.

De brandweer van Ninove brengt op 31 mei 2011 een ongunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 3 augustus 2011 een ongunstig advies en sluit zich aan bij de ongunstige planologische en ruimtelijke motivering met betrekking tot de aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen op 6 juli 2011.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove weigert op 16 augustus 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag omvat de sloop van twee handelspanden gevolgd met de bouw van een meergezinswoning met handelsruimte op het gelijkvloers. De aanvraag ligt in het centrum van de stad, meer bepaald langsheen een straat met historisch waardevolle gevelrijen en langsheen een typisch plein nabij het station. De aanvraag resulteert in een nieuw hoekpand dat met 1 zijde mee de pleinwand bepaalt en met de andere zijde de straatwand getypeerd door oudere herenhuizen met specifieke verticale ritmiek en wit gevelpleisterwerk. Het nieuwe appartementsgebouw kent 4 verdiepingen (5 bouwlagen) met 11 wooneenheden. Het perceel wordt volledig bezet en krijgt een woondichtheid van 11 woningen/298m² of 370w/ha wat uitzonderlijk hoogt en ongebruikelijk is, zelfs in het centrum van de stad. De kroonlijst en nok van het linker aanpalend pand worden gevolgd. De rechter zijgevel wordt een blinde muur van 13m diep en gemiddeld 14m hoog. Deze wand maakt deel uit van één van de twee resterende percelen gelegen tussen voorliggende aanvraag en het perron van het station. Balustrades in de voorgevel zijn nadrukkelijk aanwezig. Het project geeft een visuele indruk van 5 volwaardige bouwlagen in een straat met meestal 2 en 3 bouwlagen. Tijdens het driepartijenoverleg van 16 september 2010 werd een gelijkwaardig project voorgelegd met 9 wooneenheden. Bij de beoordeling en in het verslag is toen gesteld dat 9 wooneenheden al een te dichte woonindex gaf (301w/ha). De draagkracht van het perceel en zijn directe omgeving wordt overschreden. De woningdichtheid moest ernstig verminderd worden. Er moeten meer kwalitatieve buitenruimtes gecreëerd worden en de bouwdiepte op de verdieping moet beperkt worden tot 12m. in voorliggend project zijn bouwdieptes gekend van meer dan 13m op de verdiepingen. Voor elke wooneenheid moet minimum 1 autostaanplaats op eigen terrein voorzien worden. Gezien de te hoge woonindex en andere bovengenoemde opmerkingen, gezien de gegronde bezwaren en gezien het ongunstig advies van de brandweer wordt de goede ruimtelijke ordening geschaad.

...”

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 22 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 2 december 2011 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

De juridische aspecten

...

Het dossier is behept met een ongunstig advies van de brandweer. Om dit te remediëren werd door appellant een bijkomende trap voorzien tussen het gelijkvloers en de kelder. Op deze plannen kwam reactie per email van ene [REDACTED], die besloot dat de parking op 0 en -1 aanschouwd mogen worden als 1 duplex compartiment en dat de autolift bijgevolg slechts 1 compartiment aandoen en dus niet voorzien moet zijn van een Rf deur. Uit dit schrijven blijkt niet dat de gewijzigde aanvraag voor gunstig advies in aanmerking komt.

Art. 4.3.1. §1. 2de lid van de VCRO bepaalt dat het vergunningverlenende bestuursorgaan de vergunning kan afleveren, wanneer het van oordeel is dat de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen, die voorwaarden kunnen niet dienen om de leemten van een onvolledige of vage aanvraag op te vangen, de voorwaarde dat de ter beoordeling voorgelegde plannen beperkt worden aangepast, kan enkel betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken.

De voorgestelde planaanpassingen hebben geen betrekking op kennelijk bijkomstige zaken, immers ze zijn noodzakelijk om te voldoen aan de brandweervoorschriften, en ze voorzien in het toevoegen van een nieuw verticaal circulatie-element, met herschikkingen tot gevolg.

Daarenboven blijken ook nog aanzienlijke planaanpassingen nodig op het geheel te conformeren met de toegankelijkheidsverordening, waardoor het standpunt dat de noodzakelijke wijzigingen niet als voorwaarden kunnen opgelegd worden nog versterkt wordt.

De goede ruimtelijke ordening

...

Naar aanleiding van deze aanvraag werd een driepartijenoverleg (3po) gehouden op 16 september 2010. Hierop werd een project voorgelegd met 9 wooneenheden. In het verslag van dat overleg wordt gesteld dat 9 wooneenheden op zich al een te grote woondichtheid gaf. Voorliggende aanvraag voorziet in de realisatie van 11 wooneenheden.

Er werd in het 3po eveneens een beperking van diepte bij de verdiepingen opgelegd van 12m, evenals het voorzien van één staanplaats voor auto's per wooneenheid.

...

Voorliggend project gaat voorbij aan de tijdens dit 3po gemaakte suggesties en voorziet in een bouwdiepte van meer dan 13m op de verdieping en er worden 1 handelszaak en 11 wooneenheden voorzien met 10 stalplaatsen.

Een dergelijk hoekperceel in de kern van een stad, op een dergelijke plaats in de stationsomgeving, kan een iets zwaarder bouwprogramma verdragen.

Evenwel blijkt het voorgestelde ontwerp zich eerder te inspireren op de zeer divers vormgegeven bebouwing op het stationsplein, dan op de beeldbepalende architectuur van de [REDACTED], waarop het ontegensprekelijk aansluit.

Het ontwerp onderbreekt de specifieke ritmiek van de omgeving, onder meer door een veelheid aan balustraden in de voorgevel, aangewend bij de tot vloerniveau uitgebouwde raampartijen.

Deze veelheid aan balustraden resulteert in een zeer drukke gevelritmiek, die vreemd is aan deze straat.

Het ontwerp vertoont te weinig reminiscenties naar de eenheidsarchitectuur die beeldbepalend is voor de [REDACTED].

De keuze om een bouwdiepte van ruim 13m te hanteren, een diepte die volgens de plannen terug te vinden is bij de aanpalende bebouwing, waar evenwel niet over de volle diepte wordt op aangesloten, kan niet worden aanvaard. Deze keuze resulteert erin dat de afstand die de achtergevels tot de perceelsgrenzen vrijwaren al te beperkt zijn, in verhouding met de kroonlijsthoogte die voorgesteld wordt. Een beperkter bouwprogramma zou aan dit euvel een oplossing kunnen bieden.

Rekening houdend met de boven vermelde legaliteitsbelemmering inzake de Vlaamse stedenbouwkundige Toegankelijkheidsverordening, de te hoge bezettingsgraad en het ongunstig advies van de brandweer dient geconcludeerd te worden dat de ontwerper er niet is in geslaagd het beoorgde bouwprogramma op kwalitatieve wijze ingepast te krijgen op onderhavig terrein.

Voorliggend ontwerp brengt de goede plaatselijke aanleg in het gedrang door oververdichting.

Het standpunt van het college van burgemeester en schepenen, mee gebaseerd op het naar aanleiding van het driepartijenoverleg van 16 september 2010 geformuleerd advies en de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren worden bijgetreden.

...

Na de hoorzitting van 22 november 2011, beslist de verwerende partij op 22 december 2011 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen op basis van de aangepaste plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De juridische aspecten

Het eigendom is geen beschermd monument en de te slopen gebouwen zijn niet in een beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen. Hieruit blijkt dat de gebouwen op zich niet uitermate waardevol zijn, zodat de sloop van de gebouwen op zich niet echt ter discussie staat.

Bijgevolg is deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, voor onder meer het slopen van 2 gebouwen met aanhorigheden, principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, als hoger omschreven, mits het nieuwe gebouw zich integreert in dit woongebied met cultureel, historische en / of esthetische waarde.

Het dossier is behept met een ongunstig advies van de brandweer. Om dit te remediëren werd door appellant een bijkomende trap voorzien tussen het gelijkvloers en de kelder. Deze beperkt aangepaste plannen werden gunstig geadviseerd door de brandweer, die

besloot dat de parking op 0 en -1 aanschouwd mogen worden als 1 duplex compartiment en dat de autolift bijgevolg slechts 1 compartiment aandoen en dus niet voorzien moet zijn van een Rf deur.

Art. 4.3.1. §1. 2de lid van de VCRO bepaalt dat het vergunningverlenende bestuursorgaan de vergunning kan afleveren, wanneer het van oordeel is dat de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen, die voorwaarden kunnen niet dienen om de leemten van een onvolledige of vage aanvraag op te vangen, de voorwaarde dat de ter beoordeling voorgelegde plannen beperkt worden aangepast, kan enkel betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken.

De voorgestelde planaanpassingen hebben betrekking op kennelijk bijkomstige zaken, aangezien ze het wezen van de aanvraag onaangeroerd laten.

De goede ruimtelijke ordening

Het terrein is gelegen in het centrum van de stad, aan het stationsplein, op de hoek met de [REDACTED]. In deze centrumomgeving in de onmiddellijke omgeving van het station kan een dergelijke verdichtingsgraad zeker aanvaard worden. Gelet op de kwalitatieve parkeeroplossing die voorgesteld wordt en op de aanwezige openbaar vervoersmogelijkheden zal het gevraagde niet resulteren in een mobiliteitsprobleem.

Voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoogt het slopen van de 2 bestaande, minder typerende gebouwen met aanhorigheden, om op de vrijgekomen, plaats een kopgebouw te kunnen oprichten. Dit kopgebouw wordt een meergezinswoning met handelsruimte op het gelijkvloers. Het op te richten appartementsgebouw wordt opgebouwd met 5 bouwlagen, waarvan 1 in het zadeldak, en omvat 11 wooneenheden en op het gelijkvloers wordt gedeeltelijk als parking en inkom ingericht en gedeeltelijk als commerciële ruimte.

De tijdens een driepartijenoverleg geformuleerde opmerkingen zijn gelet op de devolutieve werking van het beroep niet bepalend voor de evaluatie van deze aanvraag.

De aanvraag beoogt het oprichten van een nieuw hoekpand. Dit hoekpand zal met 1 zijde mee de pleinwand van het station afwerken en met de andere zijde de straatwand, getypeerd door oudere herenhuizen met specifieke verticale ritmiek en wit gevelpleisterwerk, afsluiten.

In tegenstelling tot de bestaande gebouwen zal een gebouw ontstaan dat qua volumewerking beter aansluit bij de aanpalende woningen.

Het gevraagde sluit hierdoor op een kwalitatievere wijze aan op de bebouwing op de aanpalende percelen.

Het ontwerp vormt een ruimtelijk kwalitatieve invulling van dit hoekperceel aan het stationsplein. Een dergelijk hoekperceel in de kern van een stad, op een dergelijke plaats in de stationsomgeving, kan een dergelijk bouwprogramma verdragen.

Het ontwerp vertoont verschillende reminiscenties naar de eenheidsarchitectuur die beeldbepalend is voor de [REDACTED]. Het voorgestelde ontwerp vormt een hertaling van de omgevende bebouwingsvormen en -vormgeving, en heeft ook de verticaliteit van de langs de [REDACTED] voorkomende herenhuizen in zich. De bouwlagen kennen meer hedendaagse bouwhoogtes, maar door de keuze van de raamgroottes wordt wel degelijk nog verwezen naar deze gangbaar in de [REDACTED].

Gelet op het gegeven dat het hier een hoekperceel betreft vormt de enigszins afwijkende ritmiek geen probleem. De veelheid aan balustraden resulteert in een drukke gevelritmiek, die vreemd is aan deze straat, doch die zijn oorsprong vindt in de noodzaak aan veiligheid bij de kamerhoge ramen.

De keuze om een bouwdiepte van ruim 13m te hanteren kan gelet op de centrumligging en op het gegeven dat deze diepte volgens de plannen terug te vinden is bij de aanpalende bebouwing, worden aanvaard.

Het standpunt van appellant wordt bijgetreden dat het gevraagde op deze plek aanvaardbaar is.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkommende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de tussenkommende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer vastgesteld moet worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

De bouwheer, [REDACTED], heeft thans reeds de sloopwerken aangevat. (zie foto's)

De [REDACTED] heeft te kennen gegeven dat zij vervolgens onmiddellijk met de bouwwerken zal starten.

In opdracht van architect [REDACTED] werd verzoekster reeds verzocht over te gaan tot het opmaken van een plaatsbeschrijving voor de aanvang van de werken van het gehele pand gelegen te [REDACTED], waaronder ook het pand van verzoekster.

De bouwwerken zullen binnen korte termijn aanvangen en deze zullen onomkeerbaar nefaste gevolgen teweegbrengen voor het pand van verzoekster en de omgeving en blijvende hinder veroorzaken.

Het instellen van een gewone annulatieprocedure tegen de bestreden vergunningsbeslissing zal de bouwheer niet verhinderen om met de bouw van het appartement aan te vangen en dit gebouw te voltooien.

*De onmiddellijke tenuitvoerlegging zal onmiskenbaar leiden tot een onomkeerbare toestand.
..."*

2.

De verwerende partij heeft in haar antwoordnota het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij niet betwist. Op de openbare terechtzitting van 30 mei 2012 stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij niet in concreto aantoont dat er een ernstig nadeel zou bestaan.

3.

De tussenkomen partij antwoordt hierop dat de verzoekende partij niet verduidelijkt met welke "nefaste gevolgen" zij zal geconfronteerd worden, hoe deze dan wel "onomkeerbaar" zouden zijn, evenmin als de "blijvende hinder". Het ernstig nadeel wordt in het verzoekschrift nergens geconcretiseerd volgens de tussenkomen partij, laat staan dat wordt aangetoond hoe dit moeilijk te herstellen zou zijn.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van haar persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die een verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

2.

De verzoekende partij kan er zich naar het oordeel van de Raad niet toe beperken louter te stellen dat de uitvoering van de bouwwerken '*onomkeerbare nefaste gevolgen*' zal hebben en '*blijvende hinder*' zal veroorzaken zonder tevens aan te duiden wat de aard en de omvang van die nefaste gevolgen en blijvende hinder precies zijn.

De omstandigheid dat de procedure voor de Raad op zich niet schorsend werkt en dat de tussenkomen partij kennelijk het voornemen heeft om de bestreden beslissing uit te voeren, volstaan evenmin om het gebeurlijk moeilijk te herstellen karakter van de aangevoerde nadelen, in zoverre al ernstig, te veronderstellen.

3.

Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier dan wel de stukkenbundel van de verzoekende partij ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden. De uiteenzetting van de verzoekende partij bevat bijgevolg geen afdoende concrete en precieze gegevens die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de vergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij het niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0466/SA/1/0423.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 12 september 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER